

[Chr. J. Hansen.]

Men der foreslaas samtidig en Ændring i § 1, Stk. 2, hvorefter Loven ogsaa kommer til at omfatte dobbeltmøntede Afdelinger, hvad der ikke hidtil har været Tilfældet, og hvad man ikke hidtil har haft nogen Interesse i, men tværtimod har haft betydelige Betænkeligheder ved. Disse Betænkeligheder har man ikke længere, og det er derfor ganske naturligt, at Loven faar den Tilføjeelse, at den ogsaa gælder de dobbeltmøntede Afdelinger. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale saavel denne Ændring som den foreslaaede Forlængelse til Vedtagelse her i det høje Ting.

Bækgaard: Den Pengerigelighed, der har været til Stede i Krigsaarene, har bl. a. ogsaa medført, at der har været Mulighed for Konvertering til en lavere Rentefod, og mange Enkeltpersoner og Institutioner har været interesserede i at foretage Konvertering. Derfor fik vi, som der nu er gjort Rede for, en Lovgivning til Lettelse af Konverteringsbestræbelserne. Denne Lovgivning er blevet benyttet i stort Omfang i disse Aar, og selv om Konverteringerne nu er ligesom i Aftagende og der ikke er saa mange, der ønsker Konvertering, er der alligevel Grund til at opretholde den Adgang dertil og de Betingelser derfor, som Loven indeholder. Ogsaa jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Foss: Jeg er meget ked af, at dette Lovforslag er blevet fremsat saa sent, at det bliver vanskeligt at faa en mere indgaaende Behandling af det. Den nugældende Lov udløber jo allerede den 1. April, og der er altsaa kun en ganske kort Frist. Alle disse særlige Bestemmelser er jo vedtaget under Krigen; de maa vel betragtes som en særlig Krigslovgivning. De har i hvert Tilfælde den Karakter, og det er en Undtagelseslovgivning, som man vel normalt ellers ikke vilde gaa ind for, idet den griber ind i ganske almindelige Retsforhold mellem Laantagere og Laangivere. Den sætter man sig ud over, og det har haft sin Rimelighed og sin Grund, det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men Spørgsmaalet er, om der ikke maa komme et Tidspunkt, hvor Bestemmelser af denne Art, der er noget ekstraordinært, skal afvikles. Nu har jeg forstaaet paa den højtærede Minister, at man fra Kreditforeningsside og fra Hypotekforeningsside i og for sig ikke har noget imod, at Loven forlænges. Der er altsaa ikke sag-

lige Indvendinger derimod, men jeg erindrer jo, at da Loven sidst var til Behandling her, var der væsentlige Indvendinger fra Kreditforeningsside. Det er der altsaa ikke nu; hvorvidt det skyldes, at Konverteringerne er smuldret hen og ophørt, skal jeg ikke kunne sige, men jeg kan ikke lade være med at tage Hensyn til, at Ministeren har understreget, at Forlængelsen er tiltraadt fra sagkyndig Side. Det maa vi selvfølgelig tage Hensyn til, jeg skal derfor ikke forlange en mere indgaaende Behandling.

Jeg kunde have ønsket, at Loven ikke var blevet forlænget for 2 Aar. Jeg kan ikke indse, hvorfor den skal forlænges for 2 Aar, naar de særlige Bestemmelser alligevel før eller senere skal afvikles; jeg forstaaer ikke rigtigt, hvorfor man ikke har kunnet nøjes med 1 Aar, men jeg bøjer mig altsaa for de Oplysninger, jeg har faaet om, at man fra sagkyndig Side ikke har noget at indvende imod Lovforslaget, der jo er af en absolut juridisk Karakter, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne give Tilsagn om, at vi vil være med til at vedtage den foreslaaede Forlængelse.

P. N. Petersen (Røje): Det er jo en Forlængelseslov, der her er Tale om, og det drejer sig om en Lovgivning, der har gjort god Nytte i de sidste 6 Aar; der er mange, der ved Hjælp af den har faaet en betydelig Lettelse i Rentebyrden op gennem Aarene. Hvis vi levede i en Nedgangsperiode, hvor Priserne paa fast Ejendom havde en faldende Tendens, vilde en Lovgivning som denne vel kunne komme til at øve Uret over for Efterpanthaverne, naar de uden videre blev udsat for, at de foranstaaende Prioriteter øgedes under den ene eller den anden Form. Det ærede Medlem Hr. Foss var inde paa, at der, da Loven sidst var til Revision, var en vis Modstand imod den, og der blev gjort visse Indvendinger, ikke mindst fra Kreditinstitutionernes Side; men det var paa det Tidspunkt øjensynligt, at der var ligesom et Fald i Ejendomspriserne, det var, som om man kunde spore en nedadgaaende Tendens. Saadan er det jo ikke i Øjeblikket, tværtimod, nu er der Udsigt til stadig stigende Priser for fast Ejendom, saa det vil næppe skade Efterpanthaverne, at Loven forlænges. Selv om der ikke er større Udsigt til, at Loven vil kunne anvendes i samme Omfang som før, vil det derfor alligevel være rigtigt at forlænge den i de 2 Aar, der er Tale om, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Gennemførelse her i det høje Landsting.